

عنوان مقاله:

ترنجبین و اثرات موثر آن با رویکرد دارویی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم کشاورزی، گیاهان دارویی و طب سنتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

فائزه سلیمانی - کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی، پژوهشگر علوم پزشکی سبزوار

خلاصه مقاله:

ترنجبین یکی از مان های گیاهی است که منبع آن گیاه خارشتر است. مان یا من شیرابه ای است قندی که توسط حشرات دفع و بر روی قسمت های مختلف گیاه متبلور می شود و اثرات دارویی و مغذی نیز برای آن ذکر شده است. از قدیم الایام برای امراض مختلف مورداستفاده قرار گرفته است ولی بر اساس متدولوژی علمی اطلاعات کافی و قطعی از عوارض و فواید آن وجود ندارد. به منظور ارز یابی ترنجبین و مواد موثر آن مقالات فارسی و انگلیسی از بانک های اطلاعاتی Google، Science Direct، scholar، PUBMED، گنج (پایگاه اطلاعات علمی ایران با کلمات کلیدی مان، ترنجبین، داروهای گیاهی و معادل انگلیسی آن از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ بازیابی شد. بررسی ها نشان داد ترنجبین دارای مقادیر مختلفی از فلزات و شبه فلزات، ساکارز و فروکتوز می باشد. همچنین اگر چه ترنجبین به عنوان یک در مان قدیمی در زردی نوزادان از گذشته تا حال شناخته شده است ولی با قطعیت نمی توان آن را به عنوان یک درمان کا صل به حساب آورد. همچنین ترنجبین در رفع بلغم، صاف کننده خون و مدر در طب سنتی و در نزد پیشینیان معروف بوده است. ترنجبین برای افراد با مزاج گرم مناسب نیست و برای طحال مضر است. در بیماران قلبی با احتیاط باید مصرف شود. با توجه به گستردگی مواد ترنجبین پیشنهاد می گردد که پژوهش بیشتری بر روی این گیاه صورت بگیرد.

کلمات کلیدی:

ترنجبین، داروهای گیاهی، مان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1310199>

